

РЕШЕНИЕ

№ 35618

гр. София, 29.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9132** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. Ю. – гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 53 – ОК/01.08.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че решението е неправилно поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административните производствени правила и несъответствие с целта на закона. Интервюиращият орган не е съобразил актуалното тълкуване на чл. 40. нар. 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20. Не е съобразено и Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19. Излага доводи, че интервюиращият орган не е анализирал представен документ относно личното положение на чужденеца, издаден от "Генерално командване на вътрешните сили за сигурност - [населено място]". Счита, че с изискването за представяне на оригинални документи, административният орган нарушава указанията на СЕО от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № C-285/12. като изисква друго доказателство за прилагане на изискванията на ЗУБ. Твърди, че административният орган необосновано не е взел предвид изложения анализ на региона Д. Ал Зор, осъществен с Решение № 15078/02.05.2025 г. постановено по адм.д. 2976/2025 г. по описа на АССГ. Сочи, че ако се

проследят цитираните в справката източници се установява, че са налице данни, че липсата на разминиране води до преустановяване на хуманитарните операции и ежедневни човешки жертви. Излага подробни съображения относно обстановката в С..

Ответникът по жалбата - Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците я оспорва и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба. Няма пропуск, не са нарушени правата на чужденеца по никакъв начин, разгледана е актуалната политическа обстановка на страната на произход дали да се допусне една последваща молба.

Прокуратурата на РБ, чрез СГП, счита жалбата за основателна. Ситуацията в С. е несигурна, има военни действия и терористични актове, има опасност за здравето и живота.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 17.7.2025 г. от жалбоподателя. Към молбата са представени нови писмени доказателства, изброени в обжалвания акт.

Установява се, че жалбоподателят е роден на 2.1.1996 г. в [населено място], С., мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административният орган е обсъдил всички новопредставени от жалбоподателя документи. Приел е, че те не установяват наличието на нови факти.

Установява се, че жалбоподателят е представил следните писмени документи – Решение № 15078 от 02.05.2025 г., постановено по адм. дело № 20257010702976/2025 г. от 69 състав, Първо отделение на АССГ; -Договор за наем, сключен на 08.10.2024 г.; - Превод от арабски език на български език (от копие на документ) – Призовка за явяване на Службата на вътрешните сили за сигурност, за изпълнение на задълженията по отбрана и самозащита; - два броя статии публикувано в електронни сайтове; - доклад на У. за хуманитарната ситуация в С. № 5, 20 януари 2025 г., публикуван на 1 февруари 2025 г.; и Справка относно положението в Сирийската арабска република към 30.05.2025 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: ... 4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на

международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановени са две предходни, влезли в сила решения.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. Видно от представените от жалбоподателя документи се установява, че те не отразяват цялостната обстановка в С., за която следва да се посочи, че е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на устните състезания /07.10.2025 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК

До този извод се стига при съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, видно и от новопредставената справка за С. - № МД-02-398/21.7.2025 г.

В нея е посочено, че в резултат на предприета офанзива от бунтовниците, на 27.11.2024 г. групировката „Х. Т. ал Ш.“ предприема голяма офанзива в С., след което сформира временно правителство, а Б. А. напуска страната. На 13.03.2025 г. временният президент на С. - А. ал Ш., подписва конституционна декларация, в която се посочва, че ислямската юриспруденция е основният източник на законодателството, а не „основен източник“. С декларацията е уредено разделянето на властите и съдебната независимост, като се гарантират правата на гражданите, свободата на изразяване и свобода на медиите. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН се посочва, че считано от 08.12.2024 г., към 26 юни 2025г. около 628 029 сирийци са се завърнали обратно в С., и общият брой на завърналите се сирийци от началото на 2024 г. е 988 869 души. Същевременно от 26 юни 2025г. 1 513 861 вътрешно разселени лица са се завърнали в районите си по произход. На 23 юни Съветът по външните работи на Европейския съюз приема официални заключения относно ситуацията в С., потвърждавайки ангажимента на ЕС да стои до сирийския народ и да подкрепя мирен, приобщаващ и ръководен от С. и поет от нея политически преход, насочен към изграждане на по-добро бъдеще за всички сирийци. През м. януари 2025г. бунтовническите военни сили назначават А. ал Ш. за президент на преходния период, отменят конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012г. и разпускат парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим. През февруари 2025г. се съобщава, че президента А. ал Ш. е обявил, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиване на войници.

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършваната от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях.

Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува

безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотносими са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Ю. – гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 53 – ОК/01.08.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет.

Решението НЕ подлежи на обжалване.